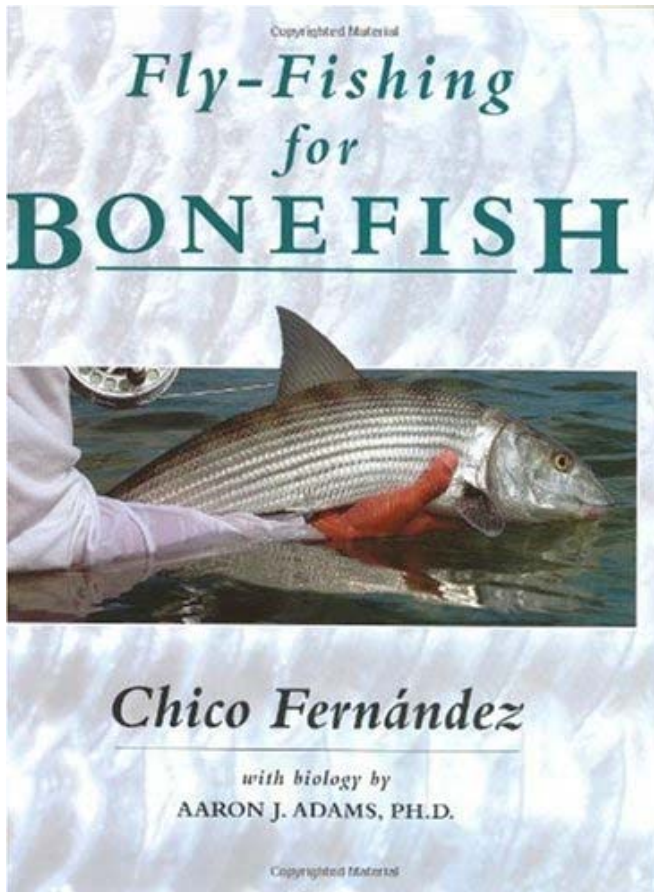

Flugfiske på Yucatan, Mexico, december 2010

Efter flera veckors längtan och lusläsande av den förträffliga boken "Flyfishing for Bonefish" av Chico Fernandez så hade det då äntligen blivit dags att ge sig av till Mexico för saltvattensflugfiske. Även om jag provat på denna typ av fiske vid ett tidigare tillfälle, då på Tobago och utan större framgång, så skulle det nu äntligen fiskas på riktigt!

Min bibel veckorna innan resan

Även om fisket självklart var huvudsyftet (och det man mest såg fram emot) så var resan till Playa del Carmen på Yucatanhalvön i Mexico inte enbart dedikerad för detta då det även skulle ges utrymme för sol, bad, allmän avkoppling samt lite gammal hederlig sightseeing. Hur som helst så är det på fisket som fokus kommer att ligga i detta mitt första försök till att sammanställa en liten reseskildring.

Vi (jag och min kompis Rickard) fiskade totalt 4 dagar med guide och även om vi självklart även var rustade för att stöta på eventuell Tarpon och/eller Snook så låg vårt huvudsakliga fokus på Bonefish och Permit. För ändamålet hade vi båda medtagit 2 utrustningar var i

klass #7 respektive klass #9 med passande rullar, saltvattenslinor för tropiska vatten, flugor och all annan utrustning som hör detta fiske till. Det skulle senare visa sig att den lättare utrustningen var den vi kom att använda ca 95 % av tiden.

"My weapon of choice"

Spö: Temple Fork Outfitters TiCr 9,0' #7
Rulle: Hatch 7 plus
Lina: Scientific Anglers Mastery Bonefish #7
Tafs: Riverge 12' taperad fluorocarbon
Flugor: Crazy Charlies (rosa, bruna och beige), Gotchas, Bonefish Puffs, Bonefish Bitters m.m.

Vi hade faktiskt inte bokat några guider innan planet lyfte från Arlanda men vi hade självklart gjort en del efterforskningar på nätet samt att jag fått en hel del goda tips och råd från Säbymedlemmen Björn Scharin (ett stort tack till dig Björn!) som tidigare fiskat i området vid två tillfällen. Det visade sig faktiskt att de guider som jag själv hittat på nätet, och tyckte såg mest intressanta ut, hade även Björn själv tidigare fiskat med. Detta är "Pesca Maya fishing lodge" som är

beläget i naturreservatet Sian Ka'an på Punta Allen i Ascension Bay ca 2,5 timmars bilresa söderut från Playa del Carmen.

Efter en del efterforskningar på plats så lyckades vi boka en heldags fiske på Pesca Maya genom Best Day Travel som hade en mycket hjälpsam representant på plats i vår hotellobby. De hade aldrig hört talas om denna typ av fiske (bara djuphavsfiske) tidigare men efter tips från oss och några telefonsamtal så var det inga problem.

Det andra alternativet som vi själva funnit på nätet var "flatsen" och lagunerna på norra Cozumel som är en ö ca 35 minuters resa med färja från Playa del Carmen så detta skulle självklart också utforskas.

Karta över Yucatan. Vi fiskade vid Punta Allen och på Cozumel

Fiskedag 1, Punta Allen med Pesca Maya

Kl. 06:00 så blev vi upphämtade i hotellobbyn av vår chaufför Martin som skulle ta oss till Punta Allen med hjälp av en minibuss. Resan inleddes med drygt 1 timmes bilfärd på asfalterad väg och övergick sedan i en minst sagt skumpig resa på en 45 km lång och väldigt smal grusväg rätt igenom djungeln. Detta som sagt i en vanlig minibuss och det känns som att de kan ha en hel del reparationskostnader på dessa med tanke på vägens skick. De skulle verkligen behöva 4-hjulsdrivna Jeepar eller liknande!

Väl framme vid havet och den lilla hamnen så väntade vår guide för dagen (Wilberth) och hans assistent (Eli) där med sin båt för vidare transport ut till Punta Allen. Det här med att ha både en guide och en assistent/lärling i båten tror jag är något som är i alla fall ganska unikt vid denna typ av fiske och det visade sig senare fungera mycket bra. Efter ca 10 minuters båtfärd var vi framme och fick knalla ca 5 minuter upp till själva lodgen där vi blev väldigt vänligt mottagna av ställets campmanager Ricardo. Medan vi intog en delikat frukost bestående av ägggröra och pannkakor med lönnsirap så började guiderna att rigga vår utrustning och botanisera i våra flugaskar efter något som de tyckte passade bra för dagen. "9:orna" riggades med krabbmönster för eventuell Permit och "7:orna" riggades för Bonefish. Efter inmundigad frukost bar det återigen av ner till båten för att i full fart köra till vår för dagen första fiskeplats som var en grund strand i anslutning till en stor öppen fjärd med betydligt djupare vatten. Jag fick äran att börja fiska och tog plats i fören tillsammans med Eli.

På spaning efter Bonefish

Det tog inte många minuter innan guiderna såg en första "school" med mindre Bonefish komma simmande längs stranden rakt mot båten och de var väldigt snabba med att ropa det för denna typ av fiske klassiska

"-Bonefish 11 o'clock 50 feet". Första kastet blev lite kort men redan i det andra kastet lyckades jag kroka min första Bonefish någonsin, LYCKA! Även om denna fisk var långt ifrån något monster så bjöd den på ett par rejäla rusningar som fick mig att verkligen förstå vilken enorm styrka och snabbhet som dessa "the grey ghosts of the flats" verkligen besitter. Efter att jag fått ytterligare ett par fiskar i samma storlek så blev det min kompis Rickards tur att fiska (från båten är det alltid bara en i taget som fiskar) och det tog inte särskilt lång tid för honom heller att kroka och landa sin första Bonefish. Vår känsla nu var att denna typ av fiske faktiskt var enklare än vi båda hade föreställt oss och att dagen hade inletts på ett sätt som var helt fantastiskt. Vi hade en otrolig tur med vädret denna första fiskedag och säkerligen bidrog de lätta vindarna till att det både var enklare att kasta och att se fisken än vad det är i normala fall.

Hyfsad spöbj.....

Efter det inledande passet med fiske från båten så tyckte guiderna att det nu var dags för lite vadande fiske så att vi båda kunde fiska samtidigt, och därigenom utnyttja dagen bättre. Rickard och Wilberth stannade där vi var och jag och Eli tog båten några hundra meter längre bort längs stranden och ankrade den där. Eli försäkrade mig om

att det inte fanns några koraller på detta ställe och att man utan problem kunde vada barfota men har man köpt "wet wading socks" och "flats boots" så vill man ju utnyttja dem. Sagt och gjort så drog jag därför ändå på mig dessa innan jag klev ned i det knädjupa vattnet. Även om det är väldigt trevligt att fiska från fören på båten så måste jag säga att jag föredrar att vada då man på något sätt känner sig närmare naturen och de fiskar man trots allt är där för att fånga. När vi ändå är inne på det här med naturen så kan jag berätta att både den och djurlivet var helt fantastiskt. Förutom fisk såg vi även ett antal vackra fåglar, havssköldpaddor, en delfin, krabbor, otaliga stingrockor och t.o.m. krokodiler (kajmaner). Nog om det, efter ca 20 minuters vadande fiske lyckades jag kroka dagens största Bonefish. Den kanske inte ser så stor ut på bilden nedan men jag bedömer att den vägde ca 1,3 kilo och den första rusningen var minst 70 meter vilket fick till följd att jag brände fingrarna på backingen (inte skönt alls).

Dagens största

Dagen fortsatte sedan med ytterligare ett antal fiskar för både mig och Rickard och när vi vid 16-tiden återvände till hamnen och sammanfattade dagen så fick vi det till ett tiotal Bonefish några små

Barracudor samt ett antal Jack Crevalles (små). Tyvärr lyckades vi inte kroka någon Permit även om jag vid ett tillfälle hade ett stim på 5-10 fiskar i 2-kilosklassen som följde min fluga. Då denna fluga var ämnad för Bonefish så tog de dock bara en snabb titt på denna innan de vände och försvann åt motsatt håll.

Hur som helst kunde vi båda, under den guppiga vägen tillbaks till hotellet, konstatera att vi var mycket nöjda med dagen och beslöt oss redan då för att boka en dag till på Pesca Maya ett par dagar senare.

Fiskedag 2, Punta Allen med Pesca Maya

4 dagar senare satt vi, och denna gång även två Kanadensare, återigen i en skåpbuss på den skumpiga vägen mot hamnen för vidare transport med båt till Punta Allen. Vi hade, efter tidigare önskemål, återigen blivit tilldelade Wiberth och Eli som guider och vi såg fram emot dagen med stor tillförsikt. Jeff och Jason (som Kanadensarna hette) blev tilldelade två andra guider.

Eftersom vi fick ett antal Bonefish vid vårt senaste besök så bad vi denna dag om att även få lite riktat fiske efter Tarpon och/eller Snook. Eftersom det nu blåste betydligt mer så tyckte även Wilberth att det kunde passa bra att styra båten mot Mangrovekanalerna för att se om vi kunde få kontakt med någon av dessa arter.

Efter en lika god frukost som förra gången äntrade vi båten och gav oss av. Efter ca 5 minuters färd över öppet vatten så kom vi sedan fram till en liten ö av Mangrove där guiderna menade på att det ibland gick att få både Baby Tarpon (fisk upp till ca 10 kilo) och Snook. Skall man komma i kontakt med fisk så gäller det att kasta väldigt nära, eller allra helst in under Mangroven, så det blev en del svordomar på grund av att flugan fastnade i densamma. Efter att ha fiskat oss ett varv runt ön, tyvärr utan någon framgång, så beslutade vi att det var dags för ett riktat fiske efter Bonefish igen. Efter det att Wilberth med van hand och i hög hastighet hade lotsat båten genom en krokig och grund Mangrovekanal (en riktigt häftig åktur som jag faktiskt filmade på tillbakavägen) så kom vi ut på ett stort och fint grundområde som fullkomligt osade av Bonefish. Jag fick äran att börja fiska från båten och lyckades fånga ett par mindre fiskar. Jag hade även kontakt med en betydligt större fisk men den lyckades spränga tafsens i samband med att jag försökte släppa ut löslinan genom spöringarna för att kunna drilla fisken på rullen.

Efter detta blev det Rickards tur och självklart fick då guiderna syn på en stor Permit som stod och "tailade" ca 40 meter från båten. Efter byte till klass-9-utrustning med tillhörande krabbimitation så stakade Wilberth, med största försiktighet, båten inom kastavstånd (ca 25m).

Av förståliga skäl så fick Rickard, som redan innan är långt ifrån någon kastfantom, både gummiarm och gummiben och lade det första kastet både kort och snett och vint. Wilberth stakade båten ytterligare lite närmare och denna gång lyckades Rickard lägga flugan ca 2 meter framför fisken, tyvärr med den enda påföljden att den slutade "taila" och i sakta mak gav sig iväg i motsatt riktning. Varför fick inte jag chansen?, tänkte jag med ett hjärta som fortfarande bultade av spänningen av att se en stor "tailande" Permit. Hur som helst skall ingen skugga falla på Rickard då ju dessa fiskar är otroligt svåra att locka till hugg. De som vet säger t.o.m. att det behövs 100 (tror jag att det är) perfekta presentationer framför en Permit för varje fångad fisk, och då är ju heller inte chanserna som man får särskilt många. Hur som helst så fick Rickard fortsätta att fiska och lyckades ganska snart kroka en fin Bonefish som visade sig bli hans största under resan.

Rickard med en fin "Benfisk"

Hans billiga Guidelinerulle hade vid det här laget börjat låta som en gammal skorv och bromsverkan var nog långt ifrån jämn men han lyckades hur som helst att landa fisken trots att den beslutade sig för att ta ett varv både runt båten och runt båtmotorn. Ett tag stod

Rickard och tittade åt ena hållet medan jag försökte greppa fisken på min sida båten allt medan guiderna försökte frigöra linan från båtmotorn. Situationen var minst sagt komisk även om Rickard säkerligen var nervös för att tappa fisken.

Efter ytterligare ett par landade Bonefish och en lunch bestående av tonfiskmackor och en Corona beslöt guiderna att vi återigen skulle försöka komma i kontakt med framförallt Tarpon och styrde därför båten tillbaks genom den krokiga Mangrovekanalen och bort mot en plats där två underjordiska källor skapade liv och rörelse på vattenytan. Här skulle man tydligen då och då kunna finna Tarpon men vår otur med detta fiske fortsatte tyvärr och vi kammade noll. Vi avslutade dagen med ett riktat fiske efter Snook men inte heller med detta hade vi någon framgång i form av kontakt med fisk.

När vi summerade denna andra dags fiske med Pesca Maya så kunde vi konstatera att vi landat runt 15 Bonefish samt några bonusfiskar i form av små Jacks. Väl framme vid hamnen igen så visade det sig att Jeff (ni kommer ihåg han Kanadensaren) faktiskt bl.a. hade lyckats landa en Permit (om än liten) och han var av förståliga skäl helt lyrisk över detta.

Åter i vår minibuss så åkte vi bara ca 300 meter från hamnen innan chauffören stannade vid ett litet vattenhål och pekade på nedanstående kamrat.

Crocodile shoes??

När vi nu återigen satt och skumpade på hem mot hotellet så kunde både jag och Rickard konstatera att vi hade haft ännu en underbar dag med Pesca Maya på Punta Allen.

Fiskedag 3, Cozumel

Då vi trots flera försök inte kunde finna någon information om fisket på Cozumel på fastlandet så beslutade vi oss för att bara packa grejerna och hoppa på morgonfärjan från Playa del Carmen. Efter ca 35 minuters båtfärd anlände vi Cozumel och det visade sig direkt i hamnen att det inte var några som helst problem att få tag på någon som kunde guida oss. Hamnen var full med folk som ville hyra ut bilar, sälja snorklingsturer m.m., och genast när de såg våra spötuber ropade de "-Wanna go Bonefishing". Eftersom vi inte hade några rekommendationer om några särskilda guider beslöt vi oss för att ta första bästa. Fisket visade sig (med all rätt) vara betydligt billigare här och vi fick betala 300 USD för en heldag. Det visade sig tämligen omgående att fisket på Cozumel inte var lika "seriöst" ordnat som på Pesca Maya då vår Guide för dagen som hette Adolfo plockade upp oss i en risig taxi tillsammans med tillhörande chaufför. Därefter färdades vi i ca 15 minuter tills vi nådde en ganska primitiv hamn där dock en hel del båtar låg förtöjda. Medan jag och Rickard gick ut på den skraltiga bryggan/piren och började rigga spöna så gjorde Adolfo i ordning båten för dagens strapatser. Vi började med att fiska ett stenkast utanför bryggan och jag fick ganska omgående en hyfsad Bonefish efter det att Adolfo sagt åt mig att kasta där vattnet var grumligt p.g.a. att fisken där åt från botten. Bara en liten stund senare lyckades även Rickard kroka och landa en fisk innan Adolfo tyckte det var dags för oss att ta sikte på lagunerna ca 20 minuters båtfärd norrut. Väl framme visade det sig tyvärr ganska snabbt att Adolfo var långt ifrån någon professionell guide och att vattnet i lagunerna för dagen var ganska grumligt. Även om det var väldigt vackert på platsen som sådan så visade sig tyvärr resten av dagen därför att bli något av ett fiasko utan någon mer fångad Bonefish. Vi fick endast någon mindre Barracuda och ett antal små Jacks och andra "akvariefiskar". Jag tänker därför lämna resten av denna dag därhän men eftersom stället uppenbarligen såg ut som att det hade potential så beslutade vi oss för att ta morgonfärjan över igen redan nästföljande dag.

Fiskedag 4, Cozumel

Eftersom valet av guide dagen innan inte föll särskilt väl ut så beslöt vi denna gång att höra oss för med ett antal olika personer vid

ankomsten till hamnen på Cozumel. Vi pratade med 4 olika personer innan vi fastnade för en som lovade att just den guide som han representerade var både mycket rutinerad och i allra högsta grad professionell. Även denna gång blev det till att sätta sig i en taxi men denna gång åkte vi en betydligt kortare sträcka till en väldigt gemytlig och pittoresk liten småbåtshamn där guiden skulle möta upp oss efter det att han hade provianterat med smörgåsar, vatten och den obligatoriska Coronan (lokalt öl för den som mot all förmodan inte känner till det).

Efter ca 15 minuters väntan dök det upp en äldre herre och en yngre kille med en stor kylväska och faktiskt även ett par flugspön som vi dock inte hade någon användning av då vi ju hade vår egen utrustning. Den äldre herren presenterade sig som Pedro och han presenterade även den yngre killen som sin son Pedro (jo, de hette likadant). Det visade sig att Pedros båt var jättefin och det, plus det faktum att de hade flugspön med sig fick genast mig och Rickard att öka våra förhoppningar om dagens fiske. Då hamnen som vi utgick från denna dag låg längre söderut på ön så fick vi denna gång färdas ca 30 minuter med båten innan vi så småningom nådde fram till de grunda flatsen och lagunerna i norr. Pedro (den äldre) sa genast att han tyckte tidvattnet var perfekt vilket ytterligare trissade upp våra förväntningar inför dagen och nu började det suga ordentligt i fisketarmen.

Nice flat

Lagunerna på norra Cozumel

Efter bara ca 10 minuters stakning av båten så tyckte Pedro (fortfarande den äldre) att det var bättre att fiska vadande eftersom vi då kunde göra detta samtidigt. Sagt och gjort så iklädde vi oss raskt våra "flats boots" och klev ned i det minst sagt ljumna vattnet. Pedro (den yngre) hade hela dagen det tvivelaktiga nöjet att dra runt på båten så att både den och kylväskan fanns i närheten om det var så att vi blev törstiga eller hungriga.

Det tog bara några minuter innan vi såg det första stimmet Bonefish komma kryssande i det knappt knädjupa vattnet och jag gjorde mig genast redo för att på bästa sätt försöka presentera min fluga för dagen som var en Bonefish Puff med rosa skalle (se bild nedan). Vid det första kastet blev flugan ratad men i det andra kastet lyckades jag bättre och krokade en fisk som genast satte av ca 80 meter med en väldig fart. När jag väl hade lyckats få fluglinan på rullen igen så bar det återigen av på en rusning om ca 60-70 meter. Jag stod bara med ett enda stort leende på läpparna och tänkte för mig själv att fy fan vad det här är roligt! Efter ytterligare ett par tre kortare rusningar kunde jag greppa fisken över dess breda nacke och känna lyckoruset över en landad fisk på uppskattningsvis närmare 2 kilo.

Flugan för dagen = Bonefish Puff

Fish on!

"The grey ghost of the flats" (fisken alltså....)

Eftersom att jag nu hade fått min första "Bonie" för dagen så blev det följaktligen nu så att Pedro främst koncentrerade sig på att även Rickard skulle få kroka en fisk. Därför fick jag hålla mig i bakgrunden och själv försöka hitta fisk att presentera flugan för vilket inte är det enklaste, även om det faktum att vattnet här var väldigt grunt underlättade en hel del. Vid flera tillfällen såg jag Pedro peka ut fisk åt Rickard utan att han lyckades få någon att ta hans fluga. Det faktum att det var ganska byiga vindar underlättade inte heller för honom eftersom han, som tidigare nämnt, inte är någon direkt rutinerad kastare. Dessutom så vill man gå med solen i ryggen för att lättare se fisken vilket gjorde att han så gott som hela tiden fick kasta i motvind. Även jag såg fisk vid ett par tillfällen utan att lyckas kroka någon av dessa. Efter ca 1 timme drog det in en stor molnbank precis ovanför oss vilket inte direkt gjorde det lättare att se fisken men vi lärde oss ganska snart att man då istället får försöka titta på hur vattnet krusar sig i vinden. Där det så att säga "rör på sig och krusar åt fel håll i förhållande till vindriktningen" (i brist på en bättre förklaring) så är det mest troligt stim med Bonefish som stryker fram i det grunda vattnet. Det dröjde nu heller inte länge förrän vi såg de första "tailande" fiskarna vilket enligt Pedro var ovanligt vid andra tillfällen än i

gryningen och vid solnedgången. Hans analys av detta var att det nu troligen berodde på att solen var i moln under en så lång tidsperiod. Hur som helst är detta enligt min uppfattning något av det häftigaste fiske man kan vara med om på platsen. Att se ett par tre stora stjärtenor (vi såg några riktigt STORA) vifta i vattenytan och sedan försiktigt vada sig inom kastavstånd för att där försöka presentera den valda flugan på ett för fisken godtagbart sätt (inte för nära och inte för långt ifrån) är oerhört spännande! Efter ett antal fruktlösa försök lyckades jag kroka en "tailande" fisk som fick min rulle att skrika i falsett ett flertal gånger innan jag lyckades landa den.

Lyckad landning av "tailande" Bonefish

Som ni säkert alla vet så går ju tiden väldigt fort när man har roligt vilket fick till följd att vi helt glömde bort lunchen, och klockan närmade sig nu halv tre på eftermiddagen. Pedro (den äldre) ropade på Pedro (den yngre) som genast kom vadande med mackor och varsin Corona. Medan vi, stående i vattnet, satte i oss lunchen tyckte Rickard det var lika bra att Pedro kunde låna hans utrustning och fiska lite. Han mottog erbjudandet med glädje och det dröjde bara ett par minuter för honom att få syn på ett par "tailande" fiskar endast ett femtontal meter från där vi stod. Han lade ut flugan med vän hand och

direkt i första kastet hade han fast fisk. Rickard, som trots ihärdiga försök, ännu inte hade lyckats kroka någon fisk under hela dagen bara stirrade på mig och skakade på huvudet, allt medan Pedro skrattade för full hals. Han var dock stor i stunden och lämnade över spöet till Rickard för att han skulle få drilla fisken. Redan i den andra rusningen lyckades den dock, till Rickards stora förtret, simma runt en liten korallö med tafsbrott som given utgång. Tyvärr för Rickard så visade sig denna fisk dessutom vara den enda som han fick känna på denna dag. Efter en enkel men välsmakande lunch vadade vi sedan vidare bland mangroven för att om möjligt försöka kroka någon mer fisk innan det var dags att äntra båten och bege sig tillbaks mot hamnen. Efter ca en halvtimme ropade Pedro och pekade mot ett stim med Bonefish som kom simmande rakt emot mig där jag vadade ett femtiotal meter bakom honom och Rickard. Nästan omedelbart såg även jag de karakteristiska "krusningarna" på vattenytan och väntade med stor spänning på att de skulle komma inom lagom kastavstånd. Det är sannerligen inte lätt att bedöma kastlängden när fisken simmar i hög fart rakt emot en men jag lyckades (kors i taket) på första försöket och lyckades kroka en Bonefish som visade sig bli resans både största och sista.

Dryga 2 kilo Bonefish

Efter några riktigt ruggiga rusningar i det grunda vattnet lyckades jag även landa den och kunde summera mitt resultat denna dag till 3 Bonefish i 2 kiloklassen.

Tvärtemot vad jag innan trodde så visade det sig att fisken (Bonefish det vill säga) på Cozumel faktiskt hade betydligt högre medelvikt än vid Punta Allen i Ascension Bay. Detta bekräftades även av Pedro som hade fiskat flera gånger på båda ställena. Vill man däremot fiska riktat efter t.ex. Permit eller Tarpon så är det Punta Allen (eller andra platser på Yucatanhalvön) som gäller.

Hur som helst så var nu denna vår sista fiskedag i Mexico tyvärr till ända och redan innan båten nått hamnen igen så började både jag och Rickard längta tillbaka.

Att man nu verkligen är "hooked" på denna typ av fiske är bara förnamnet, så det är bara börja spara och planera för nästa äventyr.....

Lärdomar av resan:

- Fixa mesta möjliga, såsom att t.ex. boka guider m.m. via nätet redan hemifrån Sverige.
- Solglasögon med riktigt bra polarisering är ett måste för att se fisken. Jag använde en ganska billig modell ifrån Loop och dessa höll inte måttet. I stort sett samtliga guider använde glasögon av märket "Costa del Mar" vilket fick mig att sista kvällen innan hemfärd införskaffa ett par sådana. (De har mig veterligen ingen importör i Sverige och går således inte att köpa här.)
- Att vid mothugg göra ett så kallat "strip strike" genom att dra med linhanden samtidigt som spötoppen fortsatt pekar rakt mot fisken istället för att lyfta spöet är mycket viktigt för att ha framgång vid krokande av fisk. (Jag visste i och för sig detta redan innan resan men det är svårare än man tror att vänja sig av med instinkten att vid mothugg omedelbart höja spötoppen precis som vid vilket öringfiske som helst.)
- Jag vill ha en riktigt bra digitalkamera.
- Detta fiske är beroendeframkallande!
- Corona är gott ☺!

Tight Lines! / Mikael Skoglund